

Повна назва: Технології політичних процесів

Статус: нормативна.

Мета: Оволодіння студентами знаннями щодо основних соціально-політичних процесів в межах сучасного суспільства з урахуванням об'єктивних і суб'єктивних чинників, що впливають на їх розгортання, закономірностей і тенденцій, що визначають загальний напрямок та складові розвитку того чи іншого процесу, базові принципи, на яких ґрунтується практична участь суб'єктів в соціально-політичних процесах, механізми регуляції та практичні політичні технології, з акцентом на виборчих технологіях як базисі підготовки майбутніх політтехнологів.

Обсяг, методики, і технології викладання дисципліни:

«Технології політичних процесів» (8,5 кредитів ECTS, 255 год.) розроблений за модульно-рейтинговою системою та включає в себе лекції (40 год.), групові заняття (80 год.), самостійну роботу (135 год.), систему контролю та обліку знань. Викладається в 7-у, 8-у та 9-у триместрах. Передбачає написання і захист рефератів й курсової роботи, підготовку і захист практичних робіт / проектів, підсумкових контрольних робіт й складання заліку й іспиту.

Структура навчальної дисципліни:

Частина I. Концептуальні засади технологій політичного процесу

Тема 1.1 Політичні процеси: базові аспекти аналізу та управління

Тема 1.2. Парадигмальний підхід до визначення змісту загальносистемних політичних процесів в контексті політичного менеджменту

Частина II. Технології управління політичними процесами:

прикладні аспекти

Тема 2.1. Основи формування й використання політичних технологій в контексті політичного менеджменту та політичного маркетингу

Тема 2.2. Технології прийняття управлінських рішень

Тема 2.3. Просування організованих інтересів

Тема 2.4. Технології управління політичним конфліктом

Частина III. Технологічні аспекти трансформаційних процесів. Взаємозв'язок політичних та економічних складових

Тема 3.1. Економічні аспекти політичної діяльності

Тема 3.2. Технологічні особливості трансформаційних процесів в політиці та економіці

Тема 3.3. Трансформаційні спади та особливості реформування політичної та економічної систем. Модель А.Пшеворського

Частина IV. Технології реалізації рентоорієнтованої поведінки суб'єктів політики

Тема 4.1. Сутність рентоорієнтованої поведінки суб'єктів політики

Тема 4.2. Моделі «швидкої наживи» та «довгострокового перебування». Зміна стратегії. Втрати виборців

Частина V. Виборчий процес. Технологічні особливості старту виборчої кампанії. Базові засади стратегії виборчої кампанії

Тема 5.1. Виборча кампанія як предмет політичного менеджменту

Тема 5.2. Державна організація виборчої кампанії та можливості виборчої інженерії

Тема 5.3. Передвиборча програма: вимоги до складання. Формування передвиборчого штабу

Тема 5.4. Позичування кандидата. Центральний меседж кампанії. Модель відбору центральних тем кампанії

Тема 5.5. Моделі електорату. Підходи до формування стратегії

Частина VI. Стратегія виборчої кампанії: активна робота з кандидатом та електоратом. Базові засади тактики

Тема 6.1. Конфігурація кампанії, установка, адресна група. Робота з різними видами

електорату

Тема 6.2. Активний вплив на конфігурацію кампанії: технології підставних кандидатів

Тема 6.3. Базові засади формування тактики виборчої кампанії

Вихідні компетенції студента

Студенти повинні знати:

- основні методологічні засади політичного менеджменту;
- основи складання політичних технологій через використання маркетингового підходу;
- загальносистемні та характерні для сучасної дійсності політичні процеси і політичні технології, що набули універсального характеру, особливості їх реалізації в залежності від типу політичного режиму, економічних та соціокультурних умов як першочергових чинників впливу на політичну активність;
- базові взаємозв'язки та взаємозалежності між політичною та економічною складовою суспільного розвитку;
- закономірності трансформаційних процесів в політиці та економіці, а також роль та значення рівня їх суспільної підтримки;
- технології просування інтересів, управління конфліктними ситуаціями, складання стратегії та тактики виборчої кампанії.

Студенти зобов'язані вміти:

- проводити конкретно-історичний та прикладний аналіз ситуацій і процесів;
- виявляти застосування політичних технологій суб'єктами політики, вивчаючи їх цілі, наміри, ресурси, та проводячи відповідний порівняльний аналіз;
- передбачати ймовірні наслідки застосування тієї чи іншої технології в масштабах впливу на суспільні відносини.

Викладач: Соловйова Анна Сергіївна – кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук.